

управлінської культури, що трансформує ролі та функції менеджменту.

Таким чином, розглянуті трансформації управлінської культури засвідчують необхідність переорієнтації на суб'єктно-суб'єктний тип відносин, а також системне перетворення ціннісно-цільових орієнтирів та управлінської поведінки суб'єкта управління. Це передбачає вироблення відповідного рефлексивного управлінського інструментарію, що дозволяє враховувати вплив умов реальної ситуації на мислення і поведінку ключових суб'єктів процесу управління

ЛІТЕРАТУРА:

1. Безгін, К.С. (2019). Управління інноваціями. Вінниця: ДонНУ.
2. Лугова, В.М. (2020). Формування позитивної професійної Я-концепції працівника як умова його професійного розвитку. *Сучасні проблеми управління підприємствами: теорія та практика*: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (175-176). 3-4 березня 2020 р., Харків-Торунь.
3. Маркова, Н.С. (2016). Ланцюг сталого професійного розвитку працівників. *Ефективні моделі управління в сучасних умовах: теорія і практика*: збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (212-213.). 10-11 червня 2016 року. Кіровоград: Ексклюзив-Систем.

Бигар Ганна

*Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
м. Чернівці, Україна*

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО УРОКУ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Дана стаття присвячена вивченню здоров'язбережувальних аспектів на уроках в початковій школі. У контексті сучасної освіти здоров'я учнів стає невід'ємною складовою процесу навчання. У статті розкрито різноманітні аспекти, які впливають на здоров'я учнів, такі як фізична активність, правильне харчування, особиста гігієна, соціальна взаємодія та профілактика захворювань. Виділено важливість інтеграції цих аспектів у навчальний процес з метою формування здорового способу життя серед учнів. Визначено роль вчителя у сприянні збереженню здоров'я учнів, та запропоновано практичні підходи до впровадження здоров'язбережувальних аспектів на уроках в початковій школі.

Ключові слова: *здоров'я, здоров'язбереження, здоровий спосіб життя, розвиток особистості, ігрові методи.*

Актуальність даної проблеми обумовлена тим, що кожен рік спостерігається зменшення кількості абсолютно здорових дітей, а також погіршення стану фізичного та розумового розвитку у підростаючого покоління. За останні десятиріччя чітко прослідковуються фактори, які впливають на стан здоров'я учнів, такі як недосконалість навчальних програм і технологій, інтенсифікація навчального процесу, відсутність індивідуального

підходу до учнів та недостатня рухова активність школярів.

Теоретико-методологічні засади та психолого-педагогічні аспекти питань здоров'я і здорового способу життя учнівської молоді та умови їх оптимізації сформульовані в працях О.Ващенко, С.Свириденко, Т.Бойченко, В.Оржеховської та інших.

У новій українській школі визначено десять ключових компетентностей, серед яких важливе місце відводиться компетентності здоров'язбережувальної. Це пояснюється, насамперед, тим, що стан здоров'я відображає добробут населення з позицій духовного, соціально-економічного та біологічного розвитку, а також рівня цивілізованості країни.

Одним з пріоритетних напрямів діяльності школи є збереження та зміцнення здоров'я дітей. Школа, як ключова складова національної системи освіти, може забезпечити учнів необхідною теоретичною підготовкою, сформулювати позитивне ставлення щодо здоров'я, розвинути соціально-психологічні здоров'язбережувальні компетентності та стиль життя, сприятливий для саморозвитку особистості. Це включає ознайомлення з сучасними методами оздоровлення, володіння руховими навичками, уміння приймати рішення щодо запобігання шкідливим звичкам та небезпечній поведінці.

В сучасній загальноосвітній школі основною формою організації навчального процесу є урок. Він має значний вплив на здоров'я дітей, може бути як позитивним, так і негативним фактором освітнього середовища. Збереження здоров'я дітей повинно відбуватися без втрати вирішення навчальних, виховних та розвивальних завдань уроку. Більше того, організація уроків з валеологічною складовою повинна сприяти загальному підвищенню ефективності навчання.

Для досягнення цього мети необхідно:

- забезпечити дотримання санітарно-гігієнічних умов проведення уроку, таких як провітрювання, забезпечення чистоти та налагодження належного освітлення;
- враховувати валеологічні аспекти при підготовці та проведенні уроку;
- використовувати методи та форми роботи, які відповідають віковим особливостям учнів;
- адаптувати темп та ритм уроку до індивідуальних потреб учнів;
- дотримуватися регламенту тривалості основних видів навчальної діяльності на уроці;

- змінювати види діяльності для збереження інтересу та активності учнів;
- стимулювати позитивну мотивацію до навчання та підтримувати пізнавальний інтерес;
- створювати умови для розвитку творчості під час навчальної діяльності;
- враховувати емоційний аспект під час навчання;
- враховувати питання, пов'язані зі здоров'ям та здоровим способом життя, у змісті уроку.

У арсеналі кожного вчителя повинні бути засоби та методики, які одночасно з навчанням дозволяють вирішувати проблеми збереження та зміцнення здоров'я учнів, зберігати їхню нервову систему, знімати стрес та напругу, сприяти емоційному розслабленню. Якщо учасникам освітнього процесу будуть створені оптимальні умови – гуманізація змісту уроку, ефективні методи навчання, доцільні форми організації навчання, різноманітні способи підтримки учнів, комфортне середовище, право на вільний вибір, – це сприятиме успішній адаптації учнів до уроку. Здоров'я-збережувальні аспекти сучасного уроку в початковій школі включають різноманітні заходи, спрямовані на підтримку фізичного, психологічного та соціального благополуччя учнів. Першочерговою метою є створення сприятливого середовища для здорового розвитку та навчання.

Отже, урок в сучасному контексті повинен сприяти збереженню здоров'я, його формуванню та зміцненню, а також спрямовуватися на розвиток позитивної мотивації до здорового способу життя та навчання культурі здоров'я на основі розвитку життєвих навичок.

Вітвицька Світлана

*Житомирський державний університет імені Івана Франка
м. Житомир, Україна*

АДАПТИВНА СИСТЕМА ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ТА ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті проаналізовано сутність ключових понять, їх взаємозв'язок; основні напрями наукових досліджень означеної проблеми; охарактеризовано складові адаптивної системи педагогічної підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти – майбутніх викладачів закладів вищої та передвищої фахової освіти; сучасні аспекти її удосконалення.